

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 31 Ὀκτωβρίου 1949 (Π.Ο.Η.) Ἔτος β'. Ἀριθ. 74—Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 500	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ὁ Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐξάμηνος δραχ. 7.000—Ἐτησία δραχ. 12.000 Ἐξαωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.50—Ἐτησία δολ. 5
Γραφεῖα : Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθήναι Τηλέφ. 33.839	

«ΜΑΝΘΑΝΕΤΩΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΗΜΕΤΕΡΟΙ ΚΑΛΩΝ
ΕΡΓΩΝ ΠΡΟΪΣΤΑΣΘΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ ΧΡΕΙΑΣ»

Ἡ λαίλαψ τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ἐπελ-
θοῦσα ἀμέσως μετὰ τὴν τρομακτικὴν θύελλαν
τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, ὅστις εἶχε ἀφαν-
τάστους καταστρεπτικὰς συνεπείας διὰ τὴν
πατρίδα μας, ἐπέφερεν ἐπὶ τοῦ λαοῦ μᾶς πλῆ-
γματα δεινὰ καὶ αἰμορροοῦντα εἰσέτι.

Χωρὶς πολυπληθεῖς ἠφάνισθησαν οἰκογέ-
νεια ἀγροτικά καὶ εὐποροῦσαι διεμελίσθησαν
παιδιά τρυφερά καὶ ἄκακα ἀνηρπάγησαν φρι-
κτῶς ἀπὸ τοὺς μητρικοὺς κόλπους, ἐκεῖ δὲ ὅπου
ἦν ἡ χαρὰ ἐπεκάθησε πενθηφοροῦσα ἡ λύπη.
Ὑπὸ τοὺς σωροὺς τῶν καπνίζόντων ἐρειπίων
σκελετοειδῆ πλάσματα ἀναζητοῦν προσφιλεῖς,
ράκη διὰ νὰ καλύψουν τὴν γυμνότητά των, τε-
μάχιον ὑφάσματος διὰ νὰ σφογγίσουν τὰ δά-
κρυά των.

Αὕτη εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς πατρίδος μας. Ἀλ-
λὰ ὅταν πάσῃ τὸ ἐν μέλος συμπάσχει συγχρό-
νως ὅλον τὸ σῶμα. Ἡ ὑπάρχουσα εἰς τὰ με-
γάλᾳ ἀστικά κέντρα σχετικὴ ἄνεσις δὲν πρέ-
πει οὐδ' ἐπὶ λεπτὸν νὰ μειώσῃ τὴν ζωηρότητα
τῆς εἰκόνης τῆς καταστροφῆς. Τὸ θέαμα τοῦ
ἐρειπωμένου χωρίου ἢ παραστάσις τῆς ἀσθε-
νοῦς καὶ οἰμωζούσης χήρας, ἰσταμένης κάτω-
θεν τῶν ἐρειπίων τῆς οἰκίας τῆς· τὸ ἀπροστά-
τευτον ὄρφανόν ἢ ἀπορφανισθεῖσα κόρη· ὅλα
αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ συγκρατήσῃ ἡ σκέψις μας
λοχυρῶς καὶ διὰ ποῖαν αἰτίαν; Ἀπλούστατα
διότι εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς πραγματικότητος, μέσα
εἰς τὴν ὁποῖαν ζῶμεν. Τὸ ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα
εἰσέτι θεαταὶ τῆς εἰκόνης αὐτῆς καὶ δὲν ἀπο-
τελοῦμεν στοιχεῖα τῆς, ἐνέχει μίαν οὐσιώδη
σκοπιμότητα δι' ἡμᾶς, ἥτις δέον νὰ ἀφυπνίσῃ
εἰς τὰς συνειδήσεις μας τὴν δύναμιν τῆς ἀγά-
πης.

Ἐρώτησε τὸ μικρὸ πού τρέμει : Γιατί κλαίς,
παιδί μου; Θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Ἑλληνι-
κὴν, εἰς τὴν γλώσσαν εἰς τὴν ὁποῖαν τὸ ἐρώ-

τησε, διότι κρυώνει. Εἶναι Ἑλληνόπουλο καὶ
ἔχει τὴν ἰδίαν μὲ σὲ πατρίδα. Ἐάν εἴσαι γο-
νεύς, σκέψου ὅτι καὶ τὸ παιδί σου ἐνδεχομέ-
νως νὰ εἶχε τὴν ἰδίαν τύχην, ἐφ' ὅσον τὸ δρᾶ-
μα διεξήχθη εἰς τὴν πατρίδα σου. Τέλος ἀναλο-
γίσου τὸ δρᾶμα, τὸ ὁποῖον ἔληξε διὰ τοῦ θρι-
άμβου τῶν Ἐθνικῶν τῆς πατρίδος μας· ἀπλων
καὶ σκέψου ὅτι, ὁ μικρὸς αὐτός, πού κρυώνει,
ἐάν δὲν συναντήσῃ τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγά-
πην τῆ κοινωνίας, τὴν δική σου, θὰ γεμίσῃ
τὴν καρδιά του μὲ μῖσος, θὰ ὀρκισθῇ ἐκδίκη-
σιν καὶ θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ναρκοθετήσῃ καὶ πάλιν
τὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία εἰς τὴν στιγμὴν τῆς
ὀρφάνιας του, τὸ ἐπότισε μὲ πικρίαν καὶ με-
λαγχολίαν.

Ἡ παροῦσα στήλη, ἡ ὁποία ἀπηχεῖ τὴν
ἐπίσημον γνώμην τοῦ περιοδικοῦ ἐπὶ τῶν δια-
φόρων ζητημάτων, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν
προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐπὶ τοῦ κεφα-
λαῖου αὐτοῦ ζητήματος τῆς ἀγάπης. Ἐπα-
ναλαμβάνουσα δὲ τὴν ἀθάνατον φράσιν τοῦ
Ἀπ. Παύλου, ὑποδεικνύει δι' αὐτῆς τὸ καθη-
κον τῶν Χριστιανῶν «Μανθανέτωσαν καὶ οἱ
ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς
ἀναγκαίας χρείας». Μάλιστα εἶναι ἐποχὴ καθ'
ἣν ἡ ἀγάπη ὀφείλει νὰ θριαμβεύσῃ. Μία ἐκ τῶν
Κυριακῶν τοῦ μηνός, θὰ περιέλθῃ ἔμπροσθέν
σου δίσκος, ἀπαιτῶν τὸν ὀβολόν σου.

Τὸ ὑστέρημα θὰ διατεθῇ διὰ νὰ καλύψῃ
μὴν στοιχειώδη ἀνάγκην ἐνὸς ἀδελφοῦ σου,
ἐνὸς πατριώτου σου. Αὐτὸ λοιπὸν πού θὰ ρί-
ψῃς, μὴ τὸ ρίψῃς κατὰ συνήθειαν ἢ αἰσχυνό-
μενος τὸ πρόσωπον πού περιφέρει τὸν δίσκον·
τὴν καρδίαν σου ἄς πλημμυρίσῃ ἡ ἀγάπη, τὴν
δὲ χειρονομίαν σου ἄς κατευθύνῃ ἡ σκέψις τῆς
ἀνακουφίσεως τοῦ πάσχοντος ἀδελφοῦ σου·
τότε μὲ εὐχαρίστησιν ρίψῃς, αὐτὸ πού δύνασαι

νὰ ἐξοικονομήσῃς ἀπὸ περιττὰς δαπάνας,

Μὴ ἀρκεσθῇς μόνον εἰς τὴν δισκοφορίαν. Κάμε μίαν περισυλλογὴν διαφόρων εἰδῶν εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ σχημάτισε ἓνα δεμα, χρησίμων διὰ τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας μιᾶς οἰκογενείας. Πόσον ὠραία ἰδέα, τὸ δέμα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ! Ἀς ἡλεκτρίσῃ λοιπὸν τὴν ψυχὴν σου. Δὲν σοῦ ἔδωσεν ὁ Θεὸς παιδιά; Μὴ λυπῆσαι δι' αὐτό· ἓνα ὀρφανὸ τῆς Ἑλλάδος, κάποιον παιδάκι πού οἱ γονεῖς του ἔπεσαν θύματα τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ βουνοῦ, ἃς καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ παιδιοῦ εἰς τὸ σπῆτι σου.

Εἶσαι χωρικός; διάθεσε μίαν ἡμέραν ἐργασίας, διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ τῆς χήρας συγχωριανῆς σου ἢ διὰ νὰ ἐπισκευάσῃς τὸ σπῆτι τῶν παιδιῶν αὐτοῦ, πού δὲν γύρισε πίσω ἀπὸ τὴν μάχην.

Πόσα ὠραία ἔργα μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ ἡ ἀγάπη! ἀλλὰ καὶ πόσα θαυμάσια ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἐπιτύχῃ! Δύναται ν' ἀνασυγκροτήσῃ τὸν τόπον, πού ἐρήμωσε ἡ δυστυχία. Δύναται νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ὁμόνοιαν, πού ἐφυγάδευσε τὸ μῖσος. Δύναται ν' ἀπομακρύνῃ τὰς τόσον καταστρεπτικὰς κοινωνικὰς ἀναστατώσεις. Δύναται νὰ ἀποδείξῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι μὲ βασιν τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην «ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει, δὲν τὴν σκιάζει φοβέρα καμμιά» διότι ἡ ἀγάπη εἶναι μεγαλουργὸς δύναμις.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἃς θεωρήσωμεν ἐθνικὸν ἰδανικὸν καὶ ἃς θέσωμεν ὡς σκοπὸν τὴν πραγματοποίησίν του, τὴν ἀθάνατον φράσιν τοῦ Παύλου: «Μανθανέτωσαν καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας».

Ἡ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΕΞ ΕΠΟΨΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

ὑπὸ Ἀρχιμανδρίτου
κ. Χρυσόστομου Νασλίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡ ἡμερολογιακὴ καινοτομία ἀδικαιολογήτως εἰσαχθεῖσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδημιούργησε Σχίσμα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους περὶ τῆς χρονομετρικῆς ἀκριβείας, δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν νὰ πληροφορήσωμεν εἶναι ὅτι, διὰ τῆς εἰσγωγῆς τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ἡ χρονομετρικὴ ἀκρίβεια, ἡ μετὰ τοσαύτης προσπάθειας ἐπιζητούμενη, δὲν ἐπετεύχθη οὔτε διὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς οὔτε διὰ τὰς ἐθνικὰς ἐορτάς.

Δέκα τρεῖς ἡμέρας μέχρι τοῦδε ὕστερεϊ λέγουν οἱ περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἀσχολούμενοι, τὸ ἰουλιανὸν τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολόγιον· διότι κατὰ 128 (ἄλλοι λέγουν 135) ἔτη δημιουργεῖται μία ἡμέρα, ὥς μὴ ὑπολογιζόμενων ἐν τῷ Ἰουλιανῷ ἡμερολογίῳ μερικῶν πρώτων καὶ δευτέρων λεπτῶν ἐν τῇ Ἐνιασίῳ στροφῇ τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον. Συνεπῶς, λέγουν, ἡ χρονομετρικὴ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ αἱ δέκα τρεῖς ἡμέ-

ραι νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν Ἰουλιανὴν ἡμερολογιακὴν ἀρ. θμῶν.

Κατὰ τὰς θεωρίας λοιπὸν ταύτας, διεκλήρυσαν οἱ εἰσαγαγόντες τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν εἰς τὴν Ἐκκ. ησῖαν, ὅτι οὕτω τοποθετοῦνται αἱ ἐορταὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐπέτειον τῶν γεγονότων διὰ τὰ ὁποῖα καθιερώθησαν. Ἀλλὰ πλάνη καὶ ψεῦδος καὶ ἀπάτη Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἄλλαι μὲν τῶν Ἑορτῶν (Δεσποτικῶν, Θεομητορικῶν, Προδρομικῶν καὶ Ἀγίων) καθορίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει γνωστῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν συνέβησαν τὰ ἐορταζόμενα γεγονότα, ἄλλαι δὲ τῶν ἐορτῶν ἐθεσπίσθησαν κατὰ συνθήκην, ἀγνώστου ὄντος τοῦ χρόνου καθ' ὃν τὰ ἐορταζόμενα ἔλαβον χώραν. Συνεπῶς μὲ οἰονδήποτε χρονομετρικὸν σύστημα αἱ ἐορταὶ αὗται ἂν ἐορτασθῶσι δὲν πρόκειται νὰ συναντήσωμεν ἀκριβῆ ἐπέτειον. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν Ἑορτῶν, τῶν ὁποίων εἶναι γνωστὴ ἡ χρονικὴ ἐπέτειος, δυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ εἰσαγωγή τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ ἡ προσθήκη τῶν 13 ἡμερῶν οὐδεμίαν ἀκρίβειαν ἐπέτυχε καθ' ὅσον ὅλαι αἱ ἐορταὶ ἀνεξαιρέτως καὶ συλλήβδην μετετέθησαν 13 ἡμέρας, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ ἐορταζόμενα γεγονότα, δὲν συνέβησαν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν. Οὕτως ἔχ' ἡμεν Ἀγίους ἀκμάσαντας τὸν πρώτον αἰῶνα μ. Χ.. ἄλλους τὸν δεύτερον αἰῶνα, ἄλλους τὸν τρίτον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι καὶ τῶν νεομαρτύρων ἀθλησάντων τὸν παρελθόντα αἰῶνα. Ἐὰν συνεπῶς οἱ περὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ χρόνου ἀσχολούμενοι ἤθελον νὰ παρουσιάσωσι κάποιαν συνεπῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν προσπάθειαν, ἔπρεπε νὰ λάβωσι ὑπ' ὄψιν ἑνὸς ἐκάστου τῶν Ἀγίων τὸν χρόνον τῆς ἐξαγιαστικῆς τελειώσεώς του καὶ βάσει τούτου ἀναλόγως μεταθέσωσι τὴν ἐορτήν, ἄλλου 13 ἡμέρας, ἄλλου 12, ἄλλου 10, ἄλλου 5 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Τῶν δὲ Νεομαρτύρων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος (τελειωθέντων κατὰ τὸ 1820—1830) δὲν δικαιολογεῖται (κατὰ χρονομετρικὴν ἀκρίβειαν) οὐδεμιᾶς ἡμέρας ἢ μετάθεσις τῆς ἐορτῆς.

Αὐτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ μὲ τὰς Ἑθνικὰς Ἑορτάς (τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας, 25 Μαρτίου τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης, 26 Ὀκτωβρίου κ. λ. π.). Διότι ἀπὸ τὸ 1912 μέχρι σήμερον δὲν παρῆλθον τόσα ἔτη, ὅσα οἱ περὶ τὴν ἀστρονομικὴν τῶν ἡμερῶν ἀρίθμῳιν ἀσχολούμενοι ἀπαιτοῦσιν ὥστε νὰ δικαιολογεῖται ἡ μετάθεσις τῶν οὐ μόνον κατὰ 13 ἡμέρας, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ μίαν.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαιτείας

κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθῆνας

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντῆς

Ἐπίσκ. Μεγαρίδος, κ.ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ, Χαλκοκονδύλη 7

Διευθυντῆς Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33—Ἀθῆναι

Αγιογραφικαὶ Μελέται

Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ

Β'. «Ο ΤΙΜΟΘΕΟΣ»,

«Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὁμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον οὐδὲν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον».

(Φίλιπ. Β'. 20-22)

Οἱ δύο σκαπανεῖς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀγάπης, ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἀφίχονται πρὸς τὰ παραλία τῆς Μεσογείου καὶ κατευθύνονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Παμφιλίας. Τόποι ἄγνωστοι καὶ ἄγριοι. Ὁ πανύψηλος Ταῦρος ἐχώριζε μὲ τις μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἀπρόσιτες κορυφές του, τὴν χώρα αὐτὴ ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο κόσμον. Σπανιώτατα ἄνθρωποι διέσχισαν τὴς πλαγιές του, ἀπὸ τὸν φόβο τῶν ληστῶν καὶ τῶν ἀγρίων θηρίων. Καὶ ὅμως οἱ δύο αὐτοὶ ἄγγελοι τῆς εἰρήνης ἐξοπλισμένοι μὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἀντιμετωπίζουν τοὺς κινδύνους μὲ θάρρος καὶ βεβαιότητα γιὰ τὸν θρίαμβον...

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εὐρίσκονται εἰς τὰ Λύστρα. Ἀρχίζουν τὴν μάχην τῆς πίστεως. Στὴ μάχῃ αὐτὴ ὑπάρχει τὸ ὀρμητήριον γιὰ τὴν ἐξόρμησιν καὶ ἡ ζεστὴ φωλιὰ τῆς ἀγάπης γιὰ τοὺς ἀγωνιστάς. Εἶναι ἓνα φτωχικὸ σπιτάκι ποὺ τὸ κάνει ὅμως καλλιμάχμαρον ἀνάκτορον ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ ἀγάπη δύο γυναικῶν. Εἶναι ἡ Λωῖς καὶ ἡ νεαρὴ χήρα, ἡ κόρη τῆς Εὐνίκης. Τὸ σπῖτι τους γίνεται αἵθουσα διδασκαλίας, οἶκος προσευχῆς, ἐξομολογητῆριον, σταθμὸς παροχῆς τῶν πρώτων χριστιανικῶν βοηθειῶν. Εἶναι ὅμως καὶ ἓνα θερμοκήπιον βαθυτάτης χριστιανικῆς πίστεως. Μέσα εἰς αὐτὸ βλαστάνει ἓνας νεαρὸς καρπός, ὁ Τιμόθεος. Ἡ πειθαρχία του, ὁ σεβασμός του, ἡ εὐκρίνεια τοῦ μικροῦ Τιμόθεου ἐνθουσίασαν τὸν Παῦλον.

Τὸ χέρι τοῦ χαϊδεύει μὲ πατρικὴ στοργὴ τὸ κεφάλαιόν του καὶ ἡ καρδιά του ἰσως-ἰσως νὰ σκέπτεται «πόσο χρήσιμον θὰ εἶναι γιὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Χριστοῦ τὸ ἄγνόν αὐτὸ παλληκάρι». Τὸν χρησιμοποιοῦν γιὰ ἀναγνώστην στίς συνάξεις τῆς προσευχῆς μὲ ἐξαιρετικὴν δὲ εὐχαρίστησιν βλέπει ὅτι ὁ μικρὸς εὐκόλως ἐγκαταλείπει τοὺς ὁμηλικούς καὶ τὰ παιχνίδια, γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν συντροφίαν καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου.

Συγχαίρει τὴν Εὐνίκην καὶ συνιστᾷ νὰ φυλάξῃ μὲ ζηλοτυπία τὸν θησαυρὸν αὐτόν, ποὺ τῆς ἐνεπιστεύθη ὁ Θεός...

Πέρασε καιρὸς. Τὸ κύλισμα τοῦ χρόνου, ἔφερε πάλιν τὸν Παῦλον πλησίον τῶν ἀρτισυστάτων Ἐκκλησιῶν, ποὺ τις ἀγαποῦσε σὰν φυσικὴς του θυγατέρες. Στὰ Λύστρα, στίς πύλες τῆς πόλεως, τὸν περιμένει ἓνας ὑπέρροχος νέος. Τὸ ἀγγελικὸν του βλέμμα, ἀκτινοβολοῦσε ἀγνότητα, εὐκρίνεια, ἀγάπην. Τὸ χαμόγελόν του, μὴ χαρούμενη ἀνατολή. Ὁ Παῦλος τὸν ἀναγνώριζε καὶ ἡ καρδιά του σκιρτᾷ ἀπὸ πνευματικὴ ἀγαλλίασι. Νὰ τὸ πνευματικὸν τοῦ παιδὶ! Νὰ ὁ Τιμόθεος! Μὴ θεορμὴ δόξολογία ἀπευθύνει

στὸ Θεὸν γιὰ τὸ ἀνεκτίμητον αὐτὸ δῶρον. Ἦδη προβλέπει τὸν «ἰσόψυχον». Μετὰ ἀπὸ θερμὸν ἀσπασμὸν κατευθύνονται καὶ οἱ δύο στὸ εὐλογημένον σπῆτι. Δυὸ δάκρυα κύλισαν στὰ μάτια τῆς Εὐνίκης, στὸ ἀντίκρουσμα τοῦ ὑπερόχου αὐτοῦ συμπλέγματος. Ὁ γυῖός της, γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ὁποίου ἐδυσίασε καὶ νεότητά καὶ πλούτη κοντὰ στὸν ἡγέτη τῆς Ἐκκλησίας. Τὶ ὠραιότερη ἱκανοποίησις γι' αὐτήν! Ὁ Παῦλος ἔχει μὴ ἰδέα. Τὸ ἀπύγευμα στὴν σὺναξιν τῶν πρεσβυτέρων ζητᾷ πληροφορίες ἀπὸ αὐτοὺς γιὰ τὸν Τιμόθεον. Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους δὲν ξέρει τί καλύτερα λόγια νὰ πῇ γιὰ τὸν ἄγνόν αὐτὸν νεανία. Ὁ Παῦλος εὐχαριστεῖται. Τὸ βράδυ στὸ λιτὸ γεῦμα, ὁ πνευματικὸς πατέρας ζητεῖ τὴν προσοχὴν τῶν πνευματικῶν τοῦ παιδιῶν. Ὅλων τὰ πρόσωπα στρέφονται στὴ γλυκεῖα μορφήν τοῦ Παύλου. Καὶ ὁ Παῦλος «ὁ Ἰησοῦς ζητᾷ, σὰν μὴ λογικὴ προσφορά στὴν ἀγάπην του, τὸν Τιμόθεον!» Τὰ μάτια δακρύζουν καὶ μὴ θεορμὴ προσυχὴ, ἐσταθμὴ ἀπάντησις στὴν ἀπαίτησιν τοῦ Μεγάλου Μύστου...

Τὴν ἄλλην ἡμέραν σὲ μὴ δολόλαμπρην τελετὴν, τὸ ἴδιον εὐλογημένον χέρι ποὺ θώπευε τὸ παιδικὸν κεφάλαιον, χειροτονεῖ τώρα ἱερεῖα τῶν ἁγίων νεανία. Ἔτσι μόνον ἐξασφαλίζονται ἱερεῖς στὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας. Τοὺς ἱερεῖς δὲν τοὺς κάνουν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια ἀλλὰ ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ μόρφωσις τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν.

Ἡ θυσία τῆς Εὐνίκης ἐκλείπει μὲ τὸ ἡρωϊκότερον κεφάλαιον. Ἀποχαιρετᾷ γιὰ πάντα τὸ ἀγαπημένον της παιδί ποὺ ἐντάσσεται πρὸς ἰσοβίως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀγάπης πλησίον τοῦ Παύλου, καὶ γίνεται πλέον ἀφοσιωμένος συνεργάτης. Ὅταν οἱ νύχτες ἦσαν ἀξημέρωτες γιὰ τὸν Παῦλον καὶ ὁ πυρετὸς ἐφλόγιζε τὰ μέλη του, ὁ Τιμόθεος κοντὰ του, τοῦ χάριζε ἄνεσιν καὶ παρηγορίαν. Παντοῦ ὁ Τιμόθεος. Τὸν στέλνει στὴν Κόρινθο, στὴ Μακεδονία, στὴ Ρώμην. Μοιράζεται μαζὺ του τὴν πίκρυν καὶ τὴν κακουχίαν. Συμμερίζεται τοὺς διωγμούς καὶ τὰς θλίψεις. Ποτὲ δὲν τὸν ἀποχωρίζεται. «Ὡς πατρὶ τέκνον... ἐδούλευσεν».

Πόσο ὑπερόχους θυσίας ἐμπνέει ἡ πίστις. Μία μάννα θυσιάζει τὸ παιδί της καὶ ἓνας νέος τὴν νεότητά του στὸ Βωμὸν τοῦ Χριστοῦ. Εἶδε ποτὲ ἡ ἀνθρωπότης εὐγενέστερες θυσίας!

Καιροὶ παράλληλοι καὶ εἰς σημερινοί. Ὑπάρχει ἀνάγκη θυσίας. Χρειαζόμεθα οἰκογένειες ποὺ θὰ χαρίσουν ἄνους βλαστοὺς στὴν Ἐκκλησίαν. Χρειαζόμεθα μητέρες ποὺ σὰν τὴν Εὐνίκην, νὰ μορφώσουν ἄγνους νέους. Χρειαζόμεθα νέους, ποὺ σὰν τὸν Τιμόθεον, νὰ προσέλθουν στὸ προσκλητήριον τῆς Ἐκκλησίας.

Μόνον μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν θὰ θριαμβεύσῃ ἡ Ἐκκλησία.

Οἱ παράγοντες τῆς ἐπιτυχίας σὲ ὅλες τὶς ἐποχὰς εἶναι: ΠΙΣΤΙΣ, ΑΓΑΠΗ, ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ, ΠΝΕΥΜΑ ΘΥΣΙΑΣ.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΣ ΤΟ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘ. ΠΡ. 285

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15)28 Ὀκτωβρίου 1949

Μεγαλειότατε

Ἡ Βασιλικὴ Ἐκκλησίαις, ἣν εἶχε τὴν ὑψηλὴν ἔμπνευσιν νὰ ἀπευθύνῃ ἡ Ὑμετέρα Σεπτῇ καὶ Θεοφρούρητος Μεγολειότης ἐκ τοῦ βήματος τῆς Συναίας Ἀκαδημίας πρὸς ἅπαντα τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, καὶ ἡ ὁποία προεκάλεσεν ἀληθῆ παλλαϊκὸν συναγεμὸν καὶ ἔδωσεν οὕτω τὸν ἐντονώτερον Ἑθνικὸν παλμὸν περὶ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ζωηροτέρας συμπαθείας πρὸς τὸν αἱματηρῶς καὶ οἰκονομικῶς πληγέντα ὁμογενῆ πληθυσμὸν τῆς ὑπαίθρου ὑπὸ τῶν ἀπαισίων Σλαυοκομμουνιστῶν, ἡ Βασιλικὴ αὕτη Ἐκκλησίαις εὗρε τὴν δέουσαν ἀπήχησιν καὶ εἰς τὴν Ἑθνικὴν καὶ Ὁρθόδοξον ψυχὴν ἡμῶν, τῶν ἀκολουθοῦντων συνῶδᾳ τῷ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1923 Νομοθετικῷ Διατάγματι, τῷ προσεπικυρωθέντι ὑπὸ τοῦ Ἀειμνήστου Βασιλέως καὶ Σεπτοῦ Προκατόχου καὶ Ἀδελφοῦ τῆς Ὑμετέρας Βασιλικῆς Κορυφῆς Γεωργίου τοῦ Β' τὸ ἐκ παραδόσεως ἑορτολογικὸν καθεστῶς, πρὸς ἀδιάσπαστον συνοχὴν τῆς κλεινῆς καὶ ἐνδόξου Ἰστορίας τοῦ Θεοστηρίκτου ἡμῶν Ἔθνους καὶ τῆς Θεοδοξάστου Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τὸν πόνον τοῦτον τὸν ἀδελφικὸν καὶ τὴν εὐλκρινῆ καὶ βαθεῖαν συμπάθειαν πρὸς τοὺς αἱματηρῶς καὶ οἰκονομικῶς πληγέντας ὁμαίμονας ἀδελφοὺς ἡμῶν ὑπὸ τῶν Ἑθνοκτόνων Σλαυοκομμουνιστῶν, ἐπιθυμοῦντες καὶ διὰ τῶν ἔργων νὰ διατρανώσωμεν, ἐν κοινῇ συναθροίσει Κλήρου καὶ Λαοῦ καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ καὶ μιᾷ θελήσει, ἀπεφασίσαμεν ὅπως, οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς διαθέσωμεν ἐφ' ἅπασι τὰς ἀποδοχὰς ἡμῶν ἐπὶ ἓνα μῆνα, οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν Γραφείων καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἡμῶν, τὰς ἀποδοχὰς μιᾶς ἡμέρας ἐκ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν ἐπὶ ἐξάμηνον ὁλόκληρον.

Ἐπίσης, ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ Ἑθνικοῦ τούτου σκοποῦ, καθωρίσαμεν ὅπως περιέρχονται ἑκτακοὶ δίσκοι ἅπασι τοῦ μηνὸς καὶ ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἡμῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, τὸ προῖον τῶν ὁποίων συγκεντρούμενον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, θὰ παραδίδηται εἰς

τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ ὑπὲρ τῶν συμμοριοπλήκτων τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος ἐράνου, τὴν τελοῦσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. Τῆς Σεπτῆς καὶ Λαοφιλήτου Βασιλίσσης ἡμῶν Φρειδερίκης.

Ἀπεφασίσαμεν ἐπίσης ὅπως, κατὰ τὴν 21ην τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ. κατὰ τὸ Πάτριον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἑορτολογίαν, ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, συμπιπτουσάν ἡμέραν Κυριακὴν ἅπασαι αἱ ἀκαθάριστοι εἰσπράξεις τῶν ὡς ἄνω Ἱερῶν Ναῶν, ἀφιερωθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

Τέλος ἀπεφασίσαμεν ὅπως διὰ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου, ἐν ᾧ συγκεντροῦνται τὸ μικρὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης Ἱερῶν Ναῶν ἡμῶν, διαθέσωμεν ὑπὲρ τοῦ Θεοφιλοῦς τούτου σκοποῦ τὸ δέκατον τῆς περιουσίας αὐτοῦ, συμποσούμενον εἰς τρία περίπου ἑκατομύρια δραχμῶν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν εἰς εἶδη ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἐπαναπατριζομένων συμμοριοπλήκτων, ἀπεφασίσαμεν ὅπως γίνῃ ἡ δέουσα πρὸς ἀπάσας τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης διαμενόντων ὁπαδῶν ἡμῶν, ἵνα παραδώσωσι ταῦτα ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς ὀρισθεῖσας ἤδη οἰκείας κατὰ Συνοικίας Ἐπιτροπὰς, τὸ μὲν ἵνα μὴ προέλθῃ καθυστέρησις τις περὶ τὴν ἔγκαιρον ἀπόστολὴν αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τὸ δὲ ἵνα μὴ ἐκ τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐπιχειρούμενης τυχόν συγκεντρώσεως τοιούτων εἰδῶν, δημιουργηθῇ καὶ πόρρωθεν ἡ δύσμενῃς ἐντύπωσις εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκείων Συνοικιακῶν Ἐπιτροπῶν τῆς ἐμμέσου ἀποφυγῆς τῆς συμμετοχῆς τῶν κατὰ τὸν ἔρανον τοῦτον.

Κύριος ὁ Θεὸς φρουροὶ καὶ σκέποι τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα μετὰ τῆς Α. Μ. Τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης καὶ Χαριτοβρύτου Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν Α. Α. Υ. Υ. λοιπῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας Μελῶν καὶ καταξιοῖ Αὐτὴν ὅπως, ἐπὶ πολλῶν ἐτῶν, περιόδους κατακοσμήῃ καὶ καταγλαΐζῃ τὸν Ἐνδοξόν Ἑλληνικὸν θρόνον, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς δόξαν καὶ εὐκλειαν τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὑπερτρισχιλιετοῦς Ἑλληνικῆς Ἰστορίας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΙΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. 285

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15)28 Ὀκτωβρίου 1949

Πρὸς

Τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ τοὺς ἐντιμοτάτους
κ. κ. Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους ἀπάντων τῶν
Ἱερῶν Ναῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων

«Περὶ συλλογῆς ἐράνων διὰ δυσκοφίας-
κλπ. ὑπὲρ τῶν συμμοριοπλήκτων»

Σὰς κοινοποιούμεν ὁπισθογράφως ταῦτάρι-
θμον καὶ ταυτόχρονον ἐπιστολὴν μας, τὴν ὁποί-
αν ἀπεστείλαμεν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα,
κατόπιν τῆς Ἐκκλησιᾶς Του πρὸς συλλογὴν
ἐράνων ὑπὲρ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν συμμο-
ριοπλήκτων

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν διαλαμβάνονται
αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις τόσοις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς
ἡμῶν Συνόδου ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς μεθ' ἡμῶν
συμπραττούσης διὰ τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα
Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθο-
δόξου Κοινωνίας, ἐν κοινῇ συνεδριάσει μετὰ
τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου διὰ τὴν ἀπο-
τελεσματικὴν συμβολὴν πάντων εἰς τὸν ἔρανον
τοῦτον καθὼς καὶ εἰς τὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν
τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἔρανον ὑπὲρ τῶν
συμμοριοπλήκτων τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς
Ἑλλάδος.

Πρὸς τοῦτο, σὰς καθιστῶμεν γνωστὰ τὰ κά-
τωθι, συμπληρωματικῶς πρὸς ὅσα ἀναφέρον-
ται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν
Βασιλέα διὰ τὸν τρόπον ἰδίᾳ τῆς συλλογῆς
τῶν ἐράνων.

Κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ τρέχοντος
μηνὸς Νοεμβρίου καθὼς καὶ τῶν ἐπομένων
πέντε μηνῶν ἥτοι τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.
καὶ Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀ-
πριλίου ἐλευσομένου ἔτους, νὰ περιαχθῇ εἰς ἅ-
παντας τοὺς ὅφ' ἡμῶν Ἱεροὺς Ναοὺς δίσκος.

Ὁ δίσκος οὗτος πρὸς διάκρισιν νὰ περι-
αχθῇ κεχωρισμένως καὶ οὐχὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν λοι-
πῶν ἄλλων δίσκων.

Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ δίσκου νὰ δηλοῦ-
ται συνεχῶς καὶ εὐκρινῶς ὑπὸ τοῦ περιφέρον-
τος αὐτοῦ ὅτι τὰ εἰσφερόμενα χρηματικὰ ποσὰ
προορίζονται ὑπὲρ τῶν ἐπαναπατριζομένων
συμμοριοπλήκτων.

Οἱ Ἱερεῖς διὰ καταλλήλου ὁμιλίας μετὰ τὴν
ἀνάγνωσιν τῆς Εὐαγγελικῆς Περικοπῆς καὶ πρὸ
τῆς περιφορᾶς βεβαίως τοῦ δίσκου, καθὼς ἐπί-
σης καὶ οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι, κατὰ
τὰς ἰδιαιτέρας μετὰ τῶν ὁπαδῶν ἡμῶν συνομι-

λίας τῶν, νὰ ὑποδείξωσι πρὸς αὐτοὺς τὸ οὐσι-
ώδες καθήκον καὶ τὴν ἐπιβεβλημένην αὐτοῖς
ὑποχρέωσιν ὅπως φανώσιν γενναιόδωροι καὶ
οὐχὶ φειδωλοὶ, ἀναλογιζόμενοι τὸ μέγεθος καὶ
τὴν ἔκτασιν τῶν συμφορῶν τῶν ἐπαναπατριζο-
μένων συμμοριοπλήκτων καὶ τὴν προφανῆ ἀνε-
πάρκειαν καὶ ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους ὅπως
αὐτὸ μόνον, χωρὶς καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ κοι-
νοῦ, ἔλθῃ ἀρωγὸν καὶ θεραπείᾳ καὶ ἐκ τοῦ
προχείρου ἀκόμη, τὰς πλέον ἀμέσους καὶ ἐπι-
τακτικὰς ἀνάγκας αὐτῶν καὶ μάλιστα κατὰ
τὴν περίοδον τοῦ ἀρξαμένου ἤδη χειμῶνος.

Ἀφ' ἑτέρου, ἄπασαι αἱ ἀκαθάριστοι εἰσπρά-
ξεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν Κυριακὴν 21ην
Νοεμβρίου ἐ. ἔ. (Π.Ο.Η.) ἡμέραν τῆς ἑορτῆς
τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, νὰ διατεθῶσι καὶ
αὗται ὑπὲρ τοῦ ἐράνου.

Εὐνόητον ὅτι τὰ ἐκάστοτε εἰσφερόμενα χρη-
ματικὰ ποσὰ, θὰ ἀποστέλλωνται πρὸς ἡμᾶς
ἀμέσως καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν εἰσπραξίν των διὰ
τοῦ πλέον συντομωτέρου καὶ ἀσφαλεστέρου
τρόπου, διὰ τὴν ταχύτεραν παράδοσιν αὐτῶν
πρὸς τὴν ἀρμοδίαν διὰ τὴν κατανομήν των κεν-
τρικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐφιστῶμεν ὅμως ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν
ὑμῶν καὶ ἀπαιτοῦμεν ρητῶς ὅπως ἡ συνολικὴ
εἰσφορά, ἀποδῶσιν σημαντικὰ καὶ ἄξια λόγου
χρηματικὰ ποσὰ διὰ νὰ ἀπαλύνη τὰς θλίψεις
καὶ τὰς στενοχωρίας τῶν δεινῶς δοκιμασθέντων
δουλομένων ἀδελφῶν ἡμῶν χριστιανῶν καὶ διὰ
νὰ ἀπαμβλύνη τὰς πικρίας, τὰς οἰκονομικὰς
δυσχερείας καὶ τὰς πολλαπλὰς ἄλλας στερή-
σεις αὐτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, σὰς γνωστοποιούμεν ὅτι ἡ
Πανελληνίος Θρησκευτικὴ καὶ Ἐθνικὴ Ὁρθό-
δοξος Κοινωνία, θὰ διαθέσῃ ἐκ τῶν μέχρι τοῦ-
δε εἰσπραχθεῖσων παρὰ τῶν μελῶν τῆς συν-
δρομῶν, ἀνερχομένων εἰς τρία ὡς ἔγγιστα ἐ-
κατομμύρια δραχμῶν, ἐν ὁλόκληρον ἑκατομ-
μύριον, τὰ δὲ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ταύτης, θὰ διαθέσωσιν ἐξ ἰδίων ἑτερον ἐν ἑκα-
τομμύριον, ἥτοι ἐν ὅλῳ δύο ἑκατομμύρια δρα-
χμῶν.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν
μισθαποδοσίαν παρὰ τῷ μισθαποδότῃ Χριστῷ,
οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εἰρήνη
Αὐτοῦ μετὰ τῶν Πατρικῶν ἡμῶν εὐχῶν καὶ εὐ-
λογιῶν, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἡ

Ἱερά Σύνοδος

† Ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος

† Ὁ Μεγαρίδος Χριστοφόρος

† Ὁ Διαυλείας Πολύκαρπος

ΔΙΗΓΗΜΑ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Η ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΚΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΟΙ ΑΔΕΛΦΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ ἀσθενὴς καθιστάσας ὀλίγας στιγμὰς. Ὁ Λουδοβίκος συγκινημένος ἐσιῶπα φοβούμενος μήπως τὸν κουράσῃ παρατείνων τὴν συνομιλίαν. Ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς εἶχε κατὰ τι ἀκόμῃ νὰ τοῦ εἴπῃ διὰ τὴν τελείαν ἀνάπαισιν τῆς συνειδήσεώς του, καὶ ἐπανελάβεν :

Ὁ Θεὸς μόνον γνωρίζει τὴν φρίκην τὴν ὁποίαν μοῦ προξενεῖ ἡ ἀνάμνησις τῶν κακουργημάτων μου. Ποθῶ τὴν ζωὴν διὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσω πρὸς ἐξάλειψιν καὶ ἐπανόρθωσιν αὐτῶν. Αἰσθάνομαι ὅμως ὅτι τὸ τέλος μου πλησιάζει, καὶ ἡ θεία δικαιοσύνη δὲν μοῦ ἐπιτρέπει οὐδεμίαν ἀναβολήν. Εἶθε νὰ μὴ εἶμαι καταδικασμένος εἰς αἰώνιον κόλασιν ! Τὸ ἐλπίζω διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἔθεσε τὴν μετάνοιαν εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ ὠφελοῦμαι τῶν τελευταίων μου στιγμῶν, αἱ ὁποῖαι μοῦ μένουσι διὰ νὰ κάμω τὴν μόνην ἐπανόρθωσιν, τὴν ὁποίαν δύναμαι. Ἴδου ἕν πρῶγμα, τὸ ὁποῖον σὰς ἀνήκει εἶναι τὸ ὥρολόγιον, τὸ ὁποῖον ἀφήρεσα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σας».

Ταῦτοχρόνως δὲ ἐβύθισε τὴν χεῖρά του ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον καὶ ἐξήγαγε τὸ γνωστὸν εἰς ἡμᾶς ὥρολόγιον, τὸ ὁποῖον παρέδωκεν εἰς τὸν Λουδοβίκον.

— Ἴδου τὸ βαλάντιόν μου, ἐξηκολούθησε περιέχει 10 λουδοβίκεια, τὰ ὁποῖα μοῦ ἔμειναν ἐκ τῶν εἰκοσι πέντε, τὰ ὁποῖα σὰς ἀφήρεσα· εὐρίσκονται ἐνὶ πλέον ἐν αὐτῷ 25 ἀργυρᾷ φράγκα· εἶναι ἡ τιμὴ μιᾶς εἰκόνης, τὴν ὁποίαν ἐφέρε εὑρὸ μάλῃς ὅταν σὰς εἶδον εἰς τὸ δάσος.

— Μιᾶς εἰκόνης ! ὑπέλαβε ζωηρῶς ὁ Λουδοβίκος ὅμως συγκινημένος. Πού εἶναι ; τί ἀπέγεινε ; τί τὴν ἔκαμες ; εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς μητρὸς μας.

— Ἀκούσατε τὸ τέλος τῆς διηγήσεώς μου καὶ θὰ μάθετε τί ἐγένεε ἡ εἰκὼν σας. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν αὐτῇ συνάντησίν μας ἦλθον εἰς τὴν πόλιν μας διὰ νὰ ὠφεληθῶ ἀπὸ τὰ λάφυρα, τὰ ὁποῖα εἶχον κάμει κατὰ τὸ παρελθὸν δεκαπενθήμερον καὶ κυρίως διὰ νὰ πωλήσω τὴν εἰκόνα, τῆς ὁποίας τὸ πλαίσιον μοῦ ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἀξίαν τινα. Ὁλέθριον ταξείδιον τοῦτο μὲ ἀπώλεσεν. Ὅχι· τοῦτο θὰ εἶναι ἡ σωτηρία μου.

Ἐπώλησα τὴν εἰκόνα σας ἀντὶ 25 φράγκων εἰς ἕνα ἔμπορον ρακῶν, τοῦ ὁποίου τὸ κατάστημα εὐρίσκεται εἰς τὴν γωνίαν τῆς μεγάλης πλατείας τῆς κρήνης. Ἐκεῖ ἐλπίζω νὰ τὴν εὑρητε. Ὅταν αἱ ἐν τῇ πόλει υποθέσεις μου ἐτελείωσαν, ἔλαβον τὴν ὁδὸν τῶν καλυβῶν καὶ ἐπροχώρησα εἰς τὸ δάσος. Εἰς ὀλίγην ἀπόστασιν παλαιᾶς τινοῦ ἐκκλησίας συνηντήθην μετὰ τινοῦ ἀμαξηλάτου, ὅστις ἐπέστρεφεν εἰς τὸ χωρίον του καὶ ὅστις ὑπέθετα ὅτι θὰ ἔφερε μαζί του χρήματα.

Τὸν διέταξα νὰ μοῦ δώσῃ τὸ βαλάντιόν του, ἀλλ' οὗτος ἀντὶ βαλαντίου ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του πιστόλιον, τὸ διητύνη κατ' ἐμοῦ καὶ

ἡ σφαῖρα, ἥτις εἶναι ἀκόμῃ εἰς τὸ στήθος μὲ ἐπλήγωσε θανάσιμος. Γνωρίζετε τώρα πᾶν ὅτι ἡδυνάμην νὰ σὰς εἴπω, τὰ λοιπὰ συνέβησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναισθησίας μου».

Ἐρώτησέ τον, εἶπεν ὁ Παῦλος, τί ἔκαμε τὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς ;

Ἀλλοίμονον ! ἀπεκρίθη ὁ ληστής, τὰ γραμμάτια ἐκράτησαν οἱ σύντροφοί μου καὶ ἐὰν ἐπιθυμήτε νὰ ζήσε εἰς δὲν σὰς συμβουλεύω νὰ ὑπάγετε νὰ τὰ ζητήσετε παρ' αὐτῶν».

— Θὰ τὸ ἴδωμεν ἀργότερα, ἐπιθύρυσεν ὁ Παῦλος στραφείς πρὸς τὸν τοῖχον.

Ὁ ἀσθενὴς δὲν τὸν ἤκουσεν, ἀλλ' ἤπλωσε τὴν ἐκτελειμένην χεῖρα του πρὸς τὸν Λουδοβίκον καὶ ἐξηκολούθησε :

Καλοὶ νεανίαι, ἐὰν θέλετε νὰ γλυκάνετε τὰς τελευταίας στιγμὰς ἐνὸς μεγάλου ἐνόχου, εἵπατέ του ὅτι τὸν συγχωρεῖτε καὶ σφίξτε τὴν χεῖρα, τὴν ὁποῖαν τείνει πρὸς ὑμᾶς ζητῶν συγχώρησιν.

Ὁ Λουδοβίκος δὲν ἀντέστη, ἀλλ' ἔλαβ' τὴν κακοῦργον ταύτην χεῖρα καὶ εἶπεν εἰς τὸν δυστυχῆ ὅστις τοῦ τὴν ἔτεινε.

— Ναί, σὲ συγχωρῶ, καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ σὲ εὐσπλαχνισθῇ.

Ὁ ἀσθενὴς εὐχαριστηθεὶς ἀνεφώνησεν :

Ἔσο εὐλογημένος, νέε, μὲ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ συγκριθῇ ! Ἀλλὰ δὲν μοῦ ἀρκεῖ ἡ συγγνώμη σου· λάβε σὲ παρακαλῶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἐκεῖνο ὅπερ θὰ μοῦ κάμῃ τὴν αὐτὴν χάριν. Γνωρίζω πόσον μὲ μισεῖ καὶ ὅτι δὲν θὰ μὲ οἰκτίρῃ, διότι εἶμαι δολοφόνος τοῦ καὶ ἀξίος ὄλων τῶν ἀναθεμάτων του. Ἀλλὰ ἂς συγκινηθῇ ἀπὸ τὸ παράδειγμά σας, ἀπὸ τὰ δάκρυά μου, ἀπὸ τὰς προσευχάς μου καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν μου νὰ μετανοήσω.

Ἐνῷ δὲ ἔλεγε τοὺς λόγους τούτους, παχέα δάκρυα ἔρρεον εἰς τὰς παρειάς του.

Ὁ Παῦλος ἤκουσεν ὅλα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ὁ ἀσθενὴς ἐπίτηδες εἶπε μεγαλοφώνως· ἐδίστασε δὲ ἐπ' ὀλίγον ἔναντι τῶν φυσικῶν αἰσθημάτων του καὶ ἐκεῖνον τὰ ὁποῖα ἡ θρησκεία ἐμπνέει. Τέλος ὅμως ὑπερίσχυσε τὸ ἔλεος καὶ στραφείς αἰφνιδίως πρὸς τὸν ἐτοιμοθάνατον τοῦ ἔλαβε τὰς χεῖρας καὶ τοῦ εἶπε :

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης σὲ συγχωρῶ !

Ἡ σκηνὴ αὕτη ἀνευ μάρτυρος εἰς τὴν γῆν, ἡδωμένη τὸν οὐρανὸν καὶ εἴλκυσε ἐφ' ὄλων τῶν προσώπων αὐτῆς πολυτίμους εὐλογίας· εἶτα ὁ ἀσθενὴς ἐβυθίσθη εἰς βαθεῖαν σιωπὴν καὶ παρεδόθη εἰς τὰς ἀντιδράσεις, αἷς ἀνεγέννησαν ἐν τῇ ψυχῇ του ἡ ἐλπίς καὶ ἡ εἰρήνη.

Ὁ Παῦλος ἐξεπλάγη λίαν ἐκ τῆς μεταβολῆς, ἥτις ἐγένετο ἐν ἑαυτῷ. Ἀντὶ τῆς στυγνῆς μελαγχολίας, τοῦ ἀγρίου θυμοῦ καὶ τῶν οἰκτρῶν αἰσθημάτων τῆς ἐκδικήσεως εἰς ἃ εἶχε μέχει τ' ὕδρ' παραδοθῇ ἡσθάναιτο ἡδὴ ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦτου καθιστάσας, ἐφαιδρύνθη ἀπὸ γλυκεῖαν χαρὰν, ἀπῆλause γαλήνην καὶ ἀνάπαισιν ἀγνωστον πρῖν καὶ ἐξετάθη οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τῆς ἐξωτερικῆς θερμότητος καὶ ὑπὸ τῶν φλογῶν τοῦ ἔλεους.

Τότε δὲ μόνον ἐνόησε ὅλην τὴν διάνοιαν καὶ

ὄλην τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ ἡὐχαρίστησεν αὐτὸν θερμῶς.

Παρετήρησε διὰ τὸν γείτονα μὲ βλέμμα οἴκτου, προσηυχήθη δι' αὐτὸν καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν θεράπειαν του. Ἡ τελευταία ὁμῶς στιγμή τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶχε φθάσει καὶ κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἐξέπνευσε.

Ἡ σφαῖρα, ἡ ὁποία εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸ στήθος του καὶ τὴν ὁποίαν οἱ ἱατροὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαγάγωσιν, ἐπλησίασε τὰ ζωϊκὰ ὄργανα καὶ καθ' ἣν στιγμήν τὰ ἥγγισεν, ἀπέδωκεν οὗτος τὴν τελευταίαν του πνοήν.

Ὁ Παῦλος ἐκοιμάτο γλυκὺν ὕπνον, ὅστις ἐτάχυνε τὰς προόδους τῆς ἀναρρώσεώς του· ἔμαθε δὲ τὸν θάνατον τοῦ γείτονός του, ὅτε ἐξυπνήσας εἶδε δύο νοσοκόμους ἐγείροντας τὸ σῶμα διὰ νὰ τὸ μεταφέρωσι ἵνα τὸ ἐναποθέσωσι εἰς μέρος ἀπομεμακρυσμένον καὶ συνεχόμενον μετὰ τοῦ Ναοῦ τοῦ Νοσοκομείου· ἦτο δὲ τοῦτο εἶδος αἰθούσης, ὅπου οἱ θνήσκοντες ἔπρεπε νὰ μείνωσι μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ταφῆς των.

Βλέπων λοιπὸν ὁ Παῦλος ὅτι ὁ θάνατος εἶχεν ἐπιπέσει τόσῳ πλησίον του δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ αἰσθανθῇ ἐντύπωσιν τινα συνηνωμένην μὲ φόβον καὶ λύπην. Ἐθαύμασε δὲ τὰς κρίσεις τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐσπλαχνία ἐφανερώθησαν τόσῳ λαμπρῶς· ἔπειτα προσηυχήθη δι' ἐκεῖνον ὅστις ὑπῆρξεν ὁ δολοφόνος τοῦ, περιμένων μετ' ἀνυπομονησίας, ἵνα νέα ἐπίσκεψις τοῦ Λουδοβίκου τὸν ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν θλιβερῶν σκέψεων, ἃς ἡ γεινίασις τοῦ νεκροῦ κακούργου τοῦ εἶχεν ἐμπνεύσει.

(Ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ

Ὁ πανοσιολ. συνεργάτης ἡμῶν Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασιλῆς ἀπὸ ἐτῶν ἐξέδωκε τὰς Ἑρμηνείας τῶν 14 Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τῶν 7 Καθολικῶν, συγγραφείσας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἀριστοῦχου Θεολόγου Θεοδώρου Ζωγράφου. Ὁ συγγραφεὺς μεταχειρίζεται γλῶσσαν εὐληπτον καὶ μεθοδικότητα ἐπιστημονικὴν πρωτότυπον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Κεμένου, ἀκολουθῶν πιστῶς πάσας τὰς κατὰ καιροὺς Ἑρμηνείας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, Χρυσοστόμου, Κυρίλλου, Φωτίου, Ἐφραίμ. Οἰκουμένου, Ζυγαβηνοῦ κλπ.

Τὰ συγγράμματα ἀπαρτίζουσι 11 τεύχη συνολικῶς 3.000 σελίδων. Λόγῳ τῆς μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀξίας των καὶ τοῦ πρωτοτύπου ἐρμηνευτικοῦ των συστήματος οἱ Καθηγηταὶ Θεολόγοι τὰ συνέστησαν εἰς τοὺς Φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων. Ὁ ἐκδότης, ἵνα τὰ 11 ψυχοφελῆ τὰ βιβλία καταστῶσι κτήμα ὅλων τῶν Χριστιανῶν τὰ διαθέτει εἰς τὴν τιμὴν τῶν 50.000 δρχ. διὰ δὲ τὰς Ἐπαρχίας 55.000 δρχ. στελλόμενα ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Χαλκοκονδύλη 7) ἢ ὁδὸς Δημάρχου Γεωργιάδου ἀριθ. 87 Βόλον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐνικοινοῦται ἅπαξ ἔτι πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμβολίας ἀλλὰ καὶ πρὸς σθεναρὰν ἀντιμετώπισιν πάσης κακοβούλου διαδόσεως καὶ παντὸς δημοσιεύματος τῆς Παρασυναγωγικῆς Παρατάξεως τοῦ Παρασυναγωγίου Ἐπισκόπου Ματθαίου, ἐπὶ τῷ προδήλῳ σκοπῷ τῆς ἀποσπάσεως ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου παρατάξεως ἡμῶν πιστῶν ὁπαδῶν ἡμῶν, ὅτι ἅπας ὁ ἀνώτερος καὶ κατώτερος Κληρὸς καθὼς καὶ οἱ πιστοὶ ὁπαδοὶ τῆς ἡμετέρας παρατάξεως, ἀφ' ἧς διέκοψαν πᾶσαν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας τῶν Νεοημερολογιτῶν, οὐδέποτε προῆλθον εἰς ὑποχώρησιν τινα πρὸ οἰασδήποτε ἡμερολογιακῆς ἀξιώσεως ταύτης, μὴ καθυποβληθείσης ἄλλως τε πρὸς ἡμᾶς, ὥς δ' ἀπεκήρυξαν ἄλλοτε ἀποκηρύττουσι καὶ νῦν ἄνευ ἐνδοιασμοῦ τινὸς πᾶσαν ἄρσιν καὶ πᾶν σχίσμα καὶ πᾶσαν ἐν γένει καινοτομίαν, ἀντιτιθεμένην πρὸς τὰ δόγματα τῆς θρησκείας, τοὺς Ἀποστολικούς Κανόνας, τὰς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, τοὺς Κανόνας τῶν Πατέρων καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἀγιοτάτης Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ Παπικοῦ Ἑορτολογίου καὶ διαδηλοῦσιν ἄνευ ἐπιφυλάξεώς τινος τὴν στερρὰν καὶ ἀμετάκλητον ἀπόφασιν αὐτῶν ὅπως ἐμμένωσιν σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι καὶ μέχρι θανάτου εἰς τὰς ἀποφάσεις των ταύτας, ἀποκρούοντες μετ' ἐκδήλου ἀποστροφῆς πᾶσαν ἄλλην ἐκδοχὴν, ἀντίθετον πρὸς τὰ δεδομένα καὶ ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας παραδεδομένα ἡμῖν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ὁ Πρώην Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΙΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ὑπεθυμίζομεν καὶ αὖθις εἰς τὰ διάφορα Παραρτήματα, ὅτι τὰ ἡμερολόγια (τοίχου, ἐγκόλπια τσέπης θὰ διατεθῶσιν μόνον κατόπιν προγενεστέρων παραγγελιῶν. Συγχρόνως δὲ γνωστοποιούμεν ὅτι ἐφέτος τὸ ἐγκόλπιον ἡμερολόγιον 1^{ης} 50 θὰ κυκλοφορήσῃ ὑπὲρ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Παιριῶς «Ἱερὸς Πολύκαρπος».

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας

Λέγουσιν ὅτι ἡ τραγὸν, ὅταν ἀποθάνῃ ὁ σύζυγος αὐτῆς, δὲν καταδέχεται μεῖξιν μετ' ἄλλου, ἀλλὰ μένει χηρεύουσα· ἐνθυμουμένη δὲ τὸν ἄλλοτε σύζυγόν της, μετ' ἄλλου ἀρσενικοῦ ἀποστρέφεται τὴν κοινωνίαν.

Ἄς ἀκούωσιν αἱ γυναῖκες πῶς καὶ εἰς τὰ ἄλλα πτηνὰ εἶναι προτιμωτέρα ἢ χρεῖα ἀπὸ τὴν πολυγαμίαν.

Μ. Βασιλείου

Γεγονότα καί Κρίσεις

ΑΥΤΑ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εἰς τὴν «Βραδυνήν» τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1949 δημοσιεύεται ἐπιστολὴ κηδεμόνος πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ εὐσυνήδειτος κηδεμὼν γράφει: «Ἐχὼ δύο κοροῦλες ποὺ φοιτοῦν στὸ Γυμνάσιο Θηλέων Νέας Σμύρνης καὶ οἱ ὁποῖες δὲν ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τριετίας καὶ πλέον θρησκευτικά, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὸ ἐφετεινὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων των συμπεριλήφθη τὸ πρωταρχικὸν τοῦτο ἡθικοπλαστικὸν μάθημα». Συμεριζόμεθα τὴν λύπην τοῦ ἀγνοοῦ κηδεμόνος διὰ τὴν οὐσιώδη αὐτὴν ἔλλειψιν τὸν πληροφοροῦμεν ὅμως, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς διαθέτει διὸν τὸν ὑπουργικὸν δρασμὸν του, εἰς τὴν ἐκπόνησιν καταδικωτικῶν νόμων εἰς βάρος Ὁρθοδόξων φιλησῶν πολιτῶν!

Εἰς τὴν «Ἑσπρίαν» τῆς 12 Ὀκτωβρίου δημοσιεύεται σχόλιον, ἐξ οὗ σταχυολογοῦμεν τὰ ἑξῆς: «Ὡς γνωστὸν ὁ μακαρίτης Δαμασκηνὸς εἶπεν, ὅχι ἐν ἀλλὰ τρία ἢ τέσσαρα αὐτοκίνητα, τὸ ἐν καλλίτερον τοῦ ἄλλου, προσθέσας εἰς τὴν θανασίαν Κατοχικὴν λιμουζίναν του καὶ ὅσα ἡξίου ἀργότερον ὡς ἀντιβασιλεύς». Πόσον πρακτικὸς ἐφαρμόζουν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀκτημοσύνης τοῦ Θεανθρώπου καὶ τὴν ἀπλότητα τοῦ βίου του, μερικοὶ ἐντιπρόσωποι του κατὰ τὸν 20ον αἰῶνα! Καὶ αὐτὰ καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ποίμνιόν τους πέ-νεται καὶ γυμνῆται.

Εἰς τὴν «Μακεδονίαν» τῆς 21 Σεπτεμβρίου, ἀναγινώσκουμεν ἄρθρον φέρων τὸν τίτλον: «Τὸ μυστήριον τοῦ ὑπερπέραν. Ὁ Μεταβιοτικὸς κόσμος». Εἰς αὐτὸ ὑπάρχουν ἄρρητα ῥήματα καὶ ἐλάλητοι στεναγμοί, κλονίζοντες τὰς πεποιδήσεις τῶν πιστῶν, ἀναφέρονται γάμοι καὶ τεκνοποιήσεις τῶν κατοίκων τοῦ ὑπερπέραν. Παρέλειπε ὁ συντάκτης νὰ ἀναγράψῃ καὶ τὸ ἀτζέμ-πλάφι τοῦ Τουρκικοῦ παραδείσου ὡς νὰ μὴν ἤρουν οἱ χιλιασταί, οἱ μασσῶνοι, οἱ νομουνισταὶ καὶ τόσοι ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι τόσον εὐκόλως ἐκβλαστάνουν εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς Εὐρώπης ἐμφανίσθασαν καὶ οἱ μεταβιοτικοί. Πότε ἄραγε θὰ ἀκουσθῇ ἡ ἡχηρὰ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐλέγχουσα τοὺς ἀνοήτους καὶ ἐπιστηρίζουσα τοὺς πιστοὺς!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὡς κατεστάθη ἡμῖν γνωστὸν, ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας, ἀσχολοῦνται ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν, σχετικῶν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ Κράτει ὑπαρχόντων Παλαιομερολογιτῶν, τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων καὶ περὶ πάσης γενικῶς ἄλλης πληροφορίας, ἀφορώσης αὐτοῦς.

Τὸ γεγονός τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι οὐδένα πρέπει νὰ ξενίσῃ οὐδὲ φόβον τινὰ νὰ προκαλέσῃ διότι ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι αἱ ζητούμεναι πληροφορίες ἴσως συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόσδον τῶν ἀφορόντων ἡμᾶς ζητημάτων ἐὰν καὶ ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν τοῦ Κράτους Ἀρχῶν ἐξακριβωθῇ ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν ὁπαδῶν ἡμῶν καὶ ὅτι ἄλλο σχετικὸν περὶ τούτων καὶ καταδειχθῇ ἐκ τούτου ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν αὐτῶν ἀναγνωρίσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωρίζομένου καὶ προστατευομένου δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς ἐκάστου συνειδήσεως καὶ τῆς ἐμπράκτου ἐκδηλώσεως ταύτης διὰ τῆς ἀκωλύτου ἐκπληρώσεως τῶν ἑργῶν λατρείας ἐν γένει.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Πρῶν Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ
«ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΟΥΣΗΣ»

ΕΝ ΧΑΪΔΑΡΙΩ

Ἀναγγέλλομεν εἰς ἅπαντα τὰ φιλευσεβῆ ἐκκλησιασμάτα ὅτι τὴν 9ην Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους κατὰ τὸ ὁρθόδοξον ἡμερολόγιον, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην, πανηγυρίζει τὸ ἐν Χαϊδαρίῳ Ἱερὸν προσκύνημα τῆς Παναγίας Γρηγορούσης. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἀνευρέθη ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡς ἐκ τούτου κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀνευρέσεως θὰ τελεσθῇ ἀρχιερατικὴ λειτουργία μετ' ὁροκλασίας συμπαραισταμένης ὁλοκλήρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ πλαισιουμένης ὑπὸ πολλῶν ἀρχιμανδριτῶν.

Καθῆκον ὅθεν ἀπάντων τῶν χριστιανῶν εἶναι ἡ συμμετοχὴ των εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν Πανήγυριν, πρὸς ψυχικὴν των ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν καὶ εἰς ἐνδειξιν σεβασμοῦ διὰ τὴν ἐν γένει ἑθνικὴν καὶ χριστιανικὴν δρᾶσιν, τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων «Παναγίας Γρηγορούσης».

Συγκοινωνία: Αὐτοκίνητα Δαφνίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἐπ' ἐσχάτων διαδίδεται σκοπίμως ὅτι Ἱερεῖς τῆς ἡμετέρας παρατάξεως ἐπιχειροῦσιν ὅλως ἀνεξετάστως διαφόρους ἱεροτελεστίας εἰς Νεοημερολογίτας ἐν οἷς καὶ μυστήρια, χωρὶς τὴν προηγουμένως καθορισθεῖσαν ὁμολογίαν πίστεως τούτων, περὶ ἧς παλαιότερα σχετικὴ ἐγκύκλιος διαταγὴ ἡμῶν, εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀνακοινώσωμεν ἔξ ὧν ἐπισήμως γνωρίζομεν, ὅτι οὐδεὶς Ἱερεὺς τῆς παρατάξεως ἡμῶν προῆλθεν εἰς τοιοῦτου εἶδους ἱεροτελεστίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Πρῶν Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ

Μετὰ πάσης χαρᾶς πληροφοροῦμεν ἱερεῖς, διδασκάλους, γονεῖς, κηδεμόνας, κατηχητάς, κατηχητρίδας καὶ τὸν μαθητικὸν κόσμον τῆς παρατάξεώς μας, ὅτι ἐπανεκδίδεται λίαν προσεχῶς τὸ παιδικὸν περιοδικὸν ἡ «ΧΑΡΑ».

Ὅλοι γνωρίζομεν πόσον ἀπαραίτητον καὶ ἐσιώδες εἶναι τὸ παιδικὸν περιοδικὸν ὡς ἐκ τούτου ἀναμένομεν θερμότην ὑποστήριξιν καὶ ἐδουράτην διάδοσιν. ΤΟ ΑΠΑΙΤΕΙ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΛΑΧΟΘΕΝ ΚΙΝΑΥΝΕΥΟΥΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, παραγγελίαν περιοδικῶν κ.λ.π., δέον νὰ ἀπευθύνεσθε: κ. Κωνσταντῖνον Ἀργυρὸν προϊστάμενον διεκπεραιώσεως. Στοιὰ Φέξῃ ἀριθ. 72 Ἀθῆναι.